Pieteikumi konkursam „Jaunais skolotājs”

1.klase

Skolotājs Kaspars ir sportists un sportisks! Viņš zina visus sporta veidus, ir gudrs. Viņš ir stingrs – redz katru kļūdu, katru pārkāpumu. Viņš ir izpalīdzīgs – ja kādam nav līdzi sporta tērpa, iedod no savas noliktavas.

Katras stundas sākumā mēs sasveicināmies un beigās atvadāmies ar „Esi sveiks!” Skolotājam ir ātras kājas! Pirms katra uzdevuma viņš parāda priekšā, kā pareizi jādara. Viņš skrien ar mums kopā un reizēm mēs pat uzvaram, bet mums ir aizdomas, ka viņš varbūt tad neskrien no visa spēka. ☺ Kaspars ir gan stingrs, gan jautrs. Egils iesita bumbu savos vārtos, un skolotājs teica viņam: „Malacis!”

Viņš prot visvisādus trikus – ar lecamauklu, bumbām, riņķi. Viņam ir lieli *musīši*, un, ja mēs labi sportosim, viņš arī mums uztaisīs kārtīgus *musīšus*.

Kad mēs labi padarbojamies stundā, tad pašās beigās skolotājs izdomā dažādas interesantas spēles.

2.klase

Mēs, 2.klases bērni, gribētu, lai konkursā uzvar mūsu skolotājs Kaspars, jo viņš ir spēcīgs un stiprs, mēs gribētu viņam līdzināties. Sporta skolotāja darbs ir ļoti grūts, jo viss jāpaskaidro. Skolotājs dod visu, lai mēs esam stiprāki. Viņš daudz zina, kā pareizāk apmācīt. Mums patīk, ka viņš kārtīgi ģērbjas, rūpējas par savu izskatu. *Kruti* ģērbjas, ir smuks, mums patīk viņa muskuļi. Māca zēniem, kā jāizturas pret meitenēm. Viņš ir gan glīts, gan gudrs, daudz smaida. Uzslavē. Kaspars vienmēr izstāsta noteikumus – ja nesaprotam, parāda vēl un vēl. Viņš rūpējas par drošību stundās, dod padomus.

Šogad mēs ar sporta skolotāju daudz braucam uz citām skolām, uz dažādām sacensībām. Dažreiz jau mēs arī zaudējam, tad viņš iepriecina ar jokiem un vienmēr saka, ka ir jāmācās zaudēt, ka galvenais nav uzvarēt, bet piedalīties.

Sporta stundās skolotājs parasti pievienojas vienai no komandām, mēs visi gribam, lai viņš ir mūsu komandā. Kaspars mums ir iemācījis daudz jaunu, aizraujošu spēļu – sunīši, aitiņas, ganiņš un vilks un citas.

3.klase

Mēs lepojamies ar savu sporta skolotāju. Kaspars ir jauks un labs, jo visu iemāca. Ja darām nepareizi, viņš nedusmojas, bet parāda otro, ceturto un desmito reizi priekšā, lai

mums sanāk. Mēs no viņa gribētu pārņemt tādas īpašības kā savaldību un māku neņemt ļoti pie sirds neveiksmes. Mēs sajūtam, ka viņam ir svarīgi, lai mēs kaut ko iemācamies.

Skolotājam vienā dienā, 9.janvārī, ir gan dzimšanas, gan vārda diena, un mēs viņam stundas sākumā uzdāvinājām zelta medaļu no šokolādes un nodziedājām „Lai slava tam, tam mūsu Kasparam". Viņš visu to stundu smaidīja. Skolotājs pacienāja mūs ar konfektēm, un bija ļoti smieklīgi, jo bija pats mums tikko lasījis priekšā noteikumus, ka sporta zālē nedrīkst ēst, bet nu mēs tur mierīgi ēdām konfektes!

Kad braucam uz treniņiem vai kādu pasākumu uz citām skolā, Kaspars visur mūs izvadā, parāda visu, kaut vai samaina sīkāk naudu, ja mums neizdodas tikt galā ar saldumu automātu. Viņš mūs sargā kā tētis.

Mums ļoti patīk, ka skolotājs joko. Valērija florbola treniņā iesita skolotājam ar nūju un atvainojās, bet viņš teica, ka nekad to nepiedos, un tas bija jautri! Skolotājs ir saprotošs, atļauj apsēsties malā, ja iesāpas kāja vai sāns. Viņš nebļauj uz mums. Stundas beigās varam paspēlēt spēles – mīļākās, ko mums iemācīja skolotājs, ir „Zvejnieku tīkls", „Astītes" un „Saimniecība".

Laikam jau visa skola 1.septembra vakarā uzaicināja skolotāju Kasparu draudzēties *draugiem.lv*, un viņš visus apstiprina. Mums patīk, ka viņam ir tik skaista un apburoša meitiņa kā bitīte!

6.klase

Kaspars parasti stundu sāk ar: „Uzdevums ir sekojošs!" Mums patīk, ka skolotājs ir saprotošs, visi paskaidro, parāda, ka viņam nav mīluļu un nemīluļu – pret visiem izturas vienādi. Ņem vērā attieksmi – ir taču tā, ka kaut kādu normatīvu nevar izpildīt, bet apmierinošu atzīmi var dabūt, ja vismaz cenšas no sirds. Šoziem skolotājs izdomāja uz pagalma basketbola laukuma uzliet ledu, pats vadīja darbus, un dabūjām forši izslidoties. Skolai ir pietiekami daudz slēpju, lai visas klases sporta stundās un pēc mācībām varētu slēpot, ko arī no sirds darījām. Mainījušies treniņi un stundas – tagad pildām vairāk un dažādākus vingrinājumus. Spēlējam dambreti.

Pirmo reizi rakstījām sporta stundās teoriju – spēļu noteikumus. Pārrunājam notikumus sportā. Skolotājam ir divi tetovējumi – uz rokas viņam ietetovēts meitas vārds!

Bieži braucam uz sacensībām ar citu skolu komandām, un tad redzam citus trenerus – daudzi laukumā skaļi bļauj uz spēlētājiem, mūsējais mierīgi visu malā paskaidro. Disciplīnu stundā skolotājs panāk vienkārši – cik ilgu laiku mēs nomuļķojamies, tik ilgi strādājam papildus – pumpējamies, skrienam.

Mūsu skolotājs katru gadu piedalās Rīgas maratona 10 km skrējienā. Mēs esam pamanījuši, ka skolotājs ģērbjas Nike apģērbā, arī mazajai meitiņai, kuru viņš bieži ņem līdzi uz sacensībām, ir Nike apģērbs.

Kaspars rūpējas par drošību stundās, meitenēm nav nekādu cerību tikt zālē ar nesaņemtiem matiem, ar gredzeniem un ķēdītēm. Pirms rādīt mums uzdevumu, skolotājs noņem laulības gredzenu un ieliek kabatā, mēs to pamanām un novērtējam, ka noteikumi nav tikai mums vai tikai uz papīra. Viņš izpilda lūgumus, palīdz. Saprot, ka reizēm vēders tiešām sāp, ka tā nav izlikšanās – bet zālē tāpat jābūt, no malas jāvēro stunda.

Florbolā esam progresējuši, jo iepriekš galvenokārt spēlējām florbolu, bet šogad treniņos vispirms trenējam vispārējo fizisko sagatavotību, un daži spēlētāji no sākuma to pat negribēja pieņemt, sak', kad mēs beidzot spēlēsim, bet tas ir atmaksājies – mūsu **U14** zēnu komandai šogad Latvijas florbola čempionātā savā divīzijā **2.vieta** valstī! Mēs zinām, ka Latvijas Avīze bija tie, kas šo sporta veidu savulaik pirmie popularizēja pie mums, un mūsu skolā nopietni ar to aizraujamies. Direktors sacīja, ka no Ulbrokas atceļojušie florbola borti savulaik bijuši tieši Latvijas Avīzei. Kad sākām braukāt uz sacensībām, citi tādu Daudzesi nezināja un smējās par mums: ko tad tie, visiem vienādas nūjas – jo mums jau sākumā tiešām bija skolas nūjas. Tagad pavisam cita attieksme, ar cieņu noskatās – re, daudzesieši atbrauca! Tur nenoliedzami ir arī skolotāja Kaspara nopelns!

7.klase

Mūsu sporta skolotājs ir atraktīvs, jautrs, smuks, atsaucīgs, spēcīgs. Palīdz mums uzlabot fizisko sagatavotību. Ļoti stingrs treneris – pateicoties viņam, Daudzeses pamatskolas florbola izlase nupat ieguva 2.vietu U14 grupā. Mācību stundas pie viņa ir interesantas, jo visu laiku mainās dažādas darbības. Tagad vairs nav nevienas meitenes, kura visvisādi izvairītos no sporta!

8.klase

Mums laimējies visvairāk – mūsu klasi iedeva audzināt Kasparam, jo arī pirms tam mūs tika audzinājuši sporta skolotāji Vitauts un Vitolds. Kaspars ir labs skolotājs ar labu raksturu, stingri mūs tur grožos. Mēs agrāk negājām uz pasākumiem, bet tagad zēni negrib pievilt skolotāju. Viņš prot atrast katram pieeju, varbūt tāpēc, ka pats vēl pavisam nesen mācījās mūsu skolā. Mēs mācāmies no viņa, viņš no mums – pirmajā klases stundā Kaspars teica, ka nezinot, kā jāaudzina klase, un lai mēs palabojot, ja viņš ko darīs nepareizi. Mēs runājam par pareizu uzturu, veselīgu dzīvesveidu, savstarpējām attiecībām, dzīvi. Protams, par mašīnām – Kaspars brauc uz darbu no Aizkraukles ar

Golfiņu, bet viņam ļoti patīk BMW. Skolotājs nesmēķē un nelieto alkoholu, tas ir labs piemērs mums. Ja pasakām rupju vārdu, uzreiz dabūjam pumpēties, ar to viņš ļoti cīnās. Vēl viena lieta – Kaspars necieš, ja runā nepareizā latviešu valodā, vienmēr uzsver, piemēram, ka „runa neiet". Māca cienīt savu valodu, vecākus, zemi.

Skolotājs Kaspars ietekmē mūs emocionāli – gribas viņu iepriecināt. Ja stundās slaistāmies, viņš mums ieriebj, un nākošreiz jau mēs cenšamies. Varam kopīgi pasmieties. Pamazām jau tuvojamies skolas beigšanai, un audzinātājs daudz stāsta, kā pašam klājies pamatskolā, vidusskolā, kā licis eksāmenus, dod padomus no pieredzes. Jautri, ka starp mums skolotāju parasti nepamana – piemēram, vecāki pēta klases bildi un prasa, kur tad esot skolotājs?

Kaspars pamet mums idejas, un tad kopīgi izdarām, piemēram, Ziemassvētkos izdomājām izrotāt zāli ar deviņām eglēm, kurās katrā piparkūkas ar klases skolēnu vārdiem. Tagad gatavojam Pēdējo zvanu un jāsāk domāt par izlaidumu. Viņš prot pateikt paldies, novērtēt mūsu darbu – kaut vai ar mazu šokolādīti. Forši, ka skolotājs pats ir arī hokejists, viņš bieži braukā pa vakariem uz treniņiem Ogrē un Rīgā, spēlē divās komandās kā uzbrucējs. Nesen staigāja pa skolu ar zilu aci – spēlē bija izcēlies kautiņš, un mūsu skolotājs devies palīgā komandas biedram, arī mūsu skolas absolventam, rezultātā dabūjis pa aci.

Interesanti, ka skolotājs nebija agrāk spēlējis florbolu, bet, kad atnāca pie mums, mēs viņam iemācījām . Un tad viņš mūs aizveda līdz sudrabam! Stundās bieži izaicinām Kasparu: jūs jau pats to nevarat izdarīt! Protams, ka viņš var, bet mums patīk, kad viņš spēlē vai pumpējas kopā ar mums.

Skaidrs, ka konkursam būs daudz pieteikumu un žūrijai būs grūti, bet mums tāpat ir skaidra pārliecība, ka labākais Latvijas jaunais skolotājs strādā tieši pie mums, Daudzeses pamatskolā!

9.klases vārdā – Džūlija Putniņa

Izteikšu devītklasnieku domas:

Vienalga, cik sadusmots būs skolotājs Kaspars, viņš nezaudēs humora izjūtu. Un tik burvīgam smaidam nav iespējams pretoties! Agrāk pēc sporta stundā izpildītām 60 presītēm nākamajā dienā likās, ka nepiecelšos no gultas, bet tagad 120 taisu smiedamās, jo esmu uztrenējusies. Jūtu, ka kājām parādās muskuļi!

Pašā sākumā bija interesanti – mēs tā kā pārbaudījām jauno skolotāju, neklausījām. Viņš pat netaisījās bļaut vai ko tādu, mierīgi nolika svilpi, hronometru uz galda un aizgāja

prom. Mēs sapratām, sākām spēlēt normāli un gājām atvainoties. Agrāk visu stundu spēlējām, piemēram, florbolu – tagad stundas ir tik interesantas, ka paskrien nemanot. Drīz jau jāatvadās no savas pirmās skolas, bet skolotājs Kaspars paliks ļoti labā atmiņā!

Skolotāja **Biruta Antāne**

Patīkami, ka Latvijas Avīze rīko šādu konkursu. Skolotāja darbs nav viegls, un jaunie bieži vien, sastopoties ar pirmajām grūtībām, aizbēg uz ko vieglāku, tāpēc šādi konkursi ir svarīgi. Ļoti priecājos, ka mans skolēns Kaspars Židovs atgriezies savā pirmajā skolā jau kā skolotājs. Audzināju viņu no 5. Līdz 9.klasei, pati nostrādāju Daudzesē 52 gadus. Sākumskolā Kaspars ar sportu nemaz neaizrāvās – viņš dejoja modernās dejas. Kamēr citi dzenāja bumbu vai vienkārši slaistījās, Kaspars ar savu deju partneri Antru braukāja pa sacensībām.

Kaspars nāk no ļoti jaukas, stipras ģimenes, kuras atbalstu vienmēr jutām jau skolas laikā. Tētis aizrāvās ar sportu, bet Kasparu pašu ar hokeju *saslimdināja* māsīca, kura vienubrīd spēlēja pat valsts izlasē. Viņa arī uzdāvināja Kasītim, kā visi viņu sauca, pirmo hokejista formu. Projektu nedēļā Kaspars, protams, pētīja hokeju!

Puisis nebija klases līderis, un nebūtu domājusi, ka reiz kļūs par pedagogu, bet man liels prieks, ka viņš izvēlējies šādu ceļu un turklāt atgriezies savā dzimtajā pusē. Atceros, kā svētkos vienmēr saņēmu no Kaspara kartiņu, kurā viņš vēlēja labu veselību un palikt tikpat labestīgai arī turpmāk. Viņš nekad nerunāja pretī, nezinu, ko sevī domāja, bet visu uzdoto izdarīja. Pats nepīpēja, bet nekad nenodeva savus draugus, kuri uzvilka dūmu. Man jau liekas, ka Kaspars joprojām ir tikpat kautrīgs kā skolas gados. Pirmajā septembrī pasniedzu ziedus viņam un teicu – vai atceries, kā tu pats man visos svētkos nesi puķes? Bērniem patīk jauni skolotāji, un laikam tādu ziedu klēpi, kāds bija Kasparam, neviens sporta skolotājs nekad nebija saņēmis.

Gribas no sirds cerēt, ka Kaspars paliks skolā. Uzvara konkursā būtu papildus stimuls nepamest šo grūto, bet skaisto profesiju.

Sarmīte Jankovska

Kaspars Židovs stundas vada radoši – iesildīšanās daļā tiek izmantots nestandarta inventārs, piemēram hanteles. Sporta stundās tiek atprasīta arī teorija. Skolēni apgūst dažādu sporta veidu protokolu aizpildīšanu. Prieks, ka Kaspars pats iesaistās sporta stundās kopā ar skolēniem, nevis stāv vai sēž laukuma malā. Sporta stundās tiek integrēti citi mācību priekšmeti, piemēram, matemātika: dažādās kustību rotaļās jāizveido ģeometriskas figūras, skaitļi utt. Skolotājs regulāri pārrunā ar bērniem Latvijas un pasaules sporta jaunumus . Kaspars bija arī mans skolnieks, jau skolas gados vienmēr

atsaucīgs, apzinīgs. Patīkami, ka plānoto rezultātu no bērniem viņš panāk klusi un nemanāmi, balsi nepaceļot!

Patīkami, ka visu dokumentāciju jaunais skolotājs sagatavo laikus, sanāksmēs padalās ar savām idejām, priekšlikumiem. Ja pēkšņi gadās, ka izkrīt kāda stunda un man kā mācību pārzinei jāpārkārto stundu saraksts, Kaspars nekad neatsaka paņemt bērnus, un viņiem jau lielāka prieka nevajag!

Ļoti gribētu, lai apskatāt trīs fotogrāfijas, ko šeit gan nevar pievienot, tāpēc nosūtīsim tās uz redakcijas e-pastu! Pirmajā attēlā bijusī skolotāja Biruta Antāne, kura mūsu skolai atdevusi 52 mūža un darba gadus, sniedz 1.septembra ziedus un vaicā: Kaspar, vai atceries, kā tu katros svētkos dāvināji puķes man?

Otrajā uzņēmumā skolas direktors Valdis Puida pasniedz Kasparam lietussargu ar novēlējumu, lai viņš stāv malā zem lietussarga, kamēr skolēni skrien krosu – dzīvē gan kas tāds nav iedomājams.

Un trešajā foto Kaspars kopā ar savu audzināmo klasi – atrodiet nu!

Valdis Puida, Daudzeses pamatskolas direktors

Vairāki mani bijušie skolēni beiguši Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmiju, bet visus jau darbā nepaņemsi! Kā skolas direktors ļoti augstu vērtēju iepriekšējā sporta skolotāja, tobrīd jau pensionāra, bet gana sparīga un enerģiska, Vitolda Vilciņa rīcību: kad Kaspars atbrauca pie mums interesēties par darba iespējām, Vitolds pats sacīja, ka jādod vieta jaunajiem kadriem, kuriem pieder nākotne, ka skolas attīstībai tas nāks par labu. Ne katrs tā rīkotos!

Kad savulaik Aizkrauklē uzcēla hokeja halli, daudzi zēni aizrāvās ar šo sporta veidu. Kaspara Židova tētis pats ir sportists, ģimene viņu ļoti atbalstīja. Pēc mūsu skolas Kaspars pamācījās Aizkraukles ģimnāzijā, bet pēc laika pārgāja mācīties uz Rīgu, kur pavērās labākas treniņu iespējas hokejā. Pēc vidusskolas beigšanas viņam nācās izdarīt izvēli – mēģināt iet profesionālajā sportā vai izvēlēties sporta pedagoģiju un trenera darbu. Kas zina, ja toreiz es būtu paredzējis, cik ļoti saruks skolēnu skaits un mazajām skolām vajadzēs cīnīties par izdzīvošanu – varbūt es nebūtu devis padomu tomēr iet uz LSPA. Varēju piedāvāt jaunajam skolotājam 2009.gadā uzbūvētu sporta halli, iestrādes florbolā. Tagad jāmēģina kopīgiem spēkiem organizēt sporta aktivitātes visā Jaunjelgavas novadā.

Patīkami vērot, ka lielie puiši ņem paraugu no Kaspara, pēc treniņiem paliek ilgāk. Esam nodibinājuši Aizkraukles florbola līgu, kur Kaspars ir viens no līderiem. Kaspars ir atbildīgs cilvēks, kādu šodien ļoti trūkst. Nesen mūsu skolā viesojās ielu vingrotāji, un varējām justies lepni, kad puiši pēc paraugdemonstrējumiem aicināja, vai arī kāds

vietējais var ko parādīt – Kaspars devās pie stieņa un nodemonstrēja lielisku sportisko sagatavotību!

Nupat bijām uzaicinājuši uz skolu sešgadniekus, kuriem rudenī jāuzsāk skolas gaitas. Cik viņu maz, tas jau ir cits, skumjš stāsts, bet droši vien šī konkursa žūrijas komisijai nebūs grūti uzminēt, ko mazie ķipari pēc iepazīšanās dienas atbildēja uz jautājumu, kas skolā paticis vislabāk – protams, ka sporta halle un skolotājs Kaspars!

Paldies Latvijas Avīzei par to atbalstu izglītībai, ko regulāri saņemam – gan jautājumos par skolu autobusiem, gan izglītības saturu, mācību līdzekļiem un tagad – par šo konkursu! Tā vien čab skolā pa kaktiem, visi raksta, cerams, ka nebūs izpļāpājušies pašam Kasparam, un vēl vairāk ceram, ka viņš pelnīti uzvarēs. Vienmēr esat laipni gaidīti mūsu skolā!

Aizkraukles novada sporta dzīves organizatore **Indra Benjava**

Esam sākuši organizēt dažādus sporta pasākumus starpnovadu skolēniem – Kaspars man aktīvi palīdz, vienmēr atved Daudzeses pamatskolas skolēnus. Vēroju no malas un priecājos, kā bērni tiecas pie viņa, jo viņš ir mīļš, nepaceļ balsi. Uzņēmīgs, darbīgs, atsaucīgs, komunikabls, atvērts visam jaunajam. Pats intensīvi sporto, un dara visu, lai bērniem būtu interesanti, pielieto nestandarta metodes, lai viņi iemīlētu sportu. Dalās ar zināšanām. Daudz būdama sportā kopā ar Kaspara tēti Juri, es Kasparu ātrumā esmu reizes simts uzrunājusi ar “Juri!”, un man prieks, ka viņš par to neapvainojas.